

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 281. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 2 lipca 1936 r. w sprawie wykazu rzeczoznawców, upoważnionych do urzędowego odbioru technicznego materiałów, używanych do budowy kotłów parowych.

Poz. 282. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1936 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Brodnicy.

Poz. 283. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1936 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Zbąszynia.

Poz. 284. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1936 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Włodzimierza.

WYSZEDEŁ Z DRUKU NR. 52 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 9 LIPCA 1936 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

Poz. 368 — z dnia 4 lipca 1936 r. o ustanowieniu Inspektora Obrony Powietrznej Państwa.

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

Poz. 369 — z dnia 2 lipca 1936 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonarjuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonarjuszów państwowych.

Poz. 370 — z dnia 2 lipca 1936 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach, zakładach i instytucjach państwowych.

Poz. 371 — z dnia 2 lipca 1936 r. o statystyce produkcji rolnej.

Poz. 372 — z dnia 2 lipca 1936 r. o nadaniu mocy powszechnie obowiązującej orzeczeniu Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej z dnia 27 kwietnia 1936 r. dla wszystkich robót budowlanych na obszarze m. Krakowa i gmin okolicznych.

Poz. 373 — z dnia 2 lipca 1936 r. o nadaniu mocy powszechnie obowiązującej orzeczeniu Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej z dnia 4 maja 1936 r. dla wszystkich robót budowlanych na obszarze województwa poznańskiego z wyjątkiem niektórych powiatów.

Poz. 374 — z dnia 2 lipca 1936 r. o nadaniu mocy powszechnie obowiązującej orzeczeniu Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej z dnia 8 maja 1936 r. dla wszystkich robót budowlanych na obszarze m. Łodzi.

Poz. 375 — z dnia 2 lipca 1936 r. o nadaniu mocy powszechnie obowiązującej orzeczeniu Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej z dnia 18 maja 1936 r. dla wszystkich robót budowlanych na obszarze m. Lwowa.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 376 — Spraw Wewnętrznych z dnia 16 maja 1936 r. o warunkach służby przygotowawczej i zasadach odpowiedzialności służbowej kandydatów na szeregowych Policji Państwowej, przyjętych do służby przygotowawczej w charakterze pracowników kontraktowych.

Poz. 377 — Spraw Wewnętrznych z dnia 24 czerwca 1936 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Komunikacji w sprawie sposobu wymiaru i poboru świadectw w naturze na niektóre cele publiczne.

Poz. 378 — Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 16 czerwca 1936 r. w sprawie utworzenia komisji egzaminacyjnych mistrzowskich przy szkołach mistrzów (majstrów) budowlanych oraz przy szkołach mistrzów (majstrów) rzemiosł budowlanych.

Poz. 379 — Przemysłu i Handlu z dnia 23 czerwca 1936 r. o przyznaniu ulg w sprawie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych XVI Międzynarodowym Targom Wschodnim, organizowanym przez Izbę Przemysłowo-Handlową we Lwowie w czasie od 5 września do 15 września 1936 r. włącznie, oraz Wystawie p. n. „Nasze Lasy i Ochrona Przyrody” we Lwowie w czasie od 5 września do 1 października 1936 r. włącznie.

Poz. 380 — Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 25 czerwca 1936 r. o zwinięciu i utworzeniu niektórych katedr i zakładów naukowych w szkołach akademickich.

Poz. 381 — Skarbu z dnia 26 czerwca 1936 r. o zasadach i warunkach spłat lokat instytucyj kredytowych i prawa publicznego w Banku Gospodarstwa Krajowego, w bankach komunalnych i komunalnych kasach oszczędności, użytych zgodnie z przeznaczeniem na kredyty dla związków samorządowych, oraz pożyczek, udzielonych związkowi samorządowemu przez komunalne kasy oszczędności.

Poz. 382 — Sprawiedliwości z dnia 7 lipca 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 24 grudnia 1928 r. o trybie powoływania sędziów handlowych.

OBWIESZCZENIE MINISTRA:

Poz. 383 — Skarbu z dnia 23 czerwca 1936 r. o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu Ministra Skarbu o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o podatku od lokali.

Poz. 384 — Skarbu z dnia 23 czerwca 1936 r. o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu Ministra Skarbu o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od nieruchomości.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych

—oOo—

281.

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 2 lipca 1936 r.

w sprawie wykazu rzeczoznawców, upoważnionych do urzędowego odbioru technicznego materiałów, używanych do budowy kotłów parowych.

W wykonaniu § 3 przepisów o warunkach technicznych, dotyczących materiałów, używanych do budowy kotłów parowych (zał. do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1930 r.—Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 714), podaje się do wiadomości, że do urzędowego odbioru technicznego materiałów do budowy i naprawy kotłów parowych zostają upoważnieni, aż do odwołania:

- 1) Ministerstwo Komunikacji przez swych Inspektorów — Odbiorców i Komisarzy Rządowych w wytwórniach;
- 2) Mechaniczna Stacja Doświadczalna Politechniki I. wowskiej z Oddziałami w Wielkich Hajdukach i Borysławiu;
- 3) Politechnika Warszawska;
- 4) Stowarzyszenie Dozoru Kotłów Parowych w Warszawie, Poznaniu i Katowicach;
- 5) „Międzynarodowy Rejestr Klasyfikacji Okrętów i Statków Powietrznych Bureau Veritas w Paryżu” — tylko dla odbioru materiałów zagranicznych;
- 6) Lloyd's Register of Shipping w Londynie — tylko dla odbioru materiałów zagranicznych;
- 7) Dozór Kotłowy Urzędu Morskiego w Gdyni;
- 8) Akademia Górnicza w Krakowie.

Jednocześnie uchyla się obwieszczenia Ministra Przemysłu i Handlu w tej sprawie z dnia:

6 lipca 1931 r. (Monitor Polski Nr. 158, poz. 232), 14 grudnia 1933 r. (Monitor Polski Nr. 290, poz. 315) i 30 maja 1934 r. (Monitor Polski Nr. 134, poz. 181).

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Antoni Roman.

—oOo—

282.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 26 czerwca 1936 r.

w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Brodnicy.

Na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 980) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 629), — po porozumieniu się z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, — na wniosek Zarządu Miejskiego i Rady Miejskiej miasta Brodnicy, — zatwierdzam jako historycznie uzasadniony następujący herb tego miasta:

W polu czarnym dłoń prawa barwy naturalnej.

Jeden wizerunek zatwierdzonego herbu pozostaje w przechowaniu Zarządu Miejskiego w Brodnicy, drugi identyczny — w przechowaniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) Wł. Korsak,
Podsekretarz Stanu.

—oOo—

283.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 26 czerwca 1936 r.

w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Zbąszynia.

Na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 980) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 629), — po porozumieniu się z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, — na wniosek Zarządu Miejskiego i Rady Miejskiej miasta Zbąszynia, — zatwierdzam jako historycznie uzasadniony następujący herb tego miasta:

W polu czerwonym łabędź srebrny w prawo, z dziobem i łapami czarnymi.

Jeden wizerunek zatwierdzonego herbu pozostaje w przechowaniu Zarządu Miejskiego w Zbąszyniu, drugi identyczny — w przechowaniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) Wł. Korsak,
Podsekretarz Stanu.

—oOo—

284.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 26 czerwca 1936 r.

w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Włodzimierza.

Na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 980) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 629), — po porozumieniu się z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, — na wniosek

Zarządu Miejskiego i Rady Miejskiej miasta Włodzimierza—zatwierdzam jako historycznie uzasadniony następujący herb tego miasta:

W polu czerwonym św. Jerzy w pełnej zbroi srebrnej, na białym koniu, zabija złotą kopją czarnego smoka. Wokół głowy świętego aureola złota. Czaprak i płaszcz — błękitne, uprząż — czarna.

Jeden wizerunek zatwierdzonego herbu pozostaje w przechowaniu Zarządu Miejskiego we Włodzimierzu, drugi identyczny—w przechowaniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) *Wł. Korsak*,
Podsekretarz Stanu.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

W dniu wczorajszym odbyło się pod przewodnictwem P. Wiceprezesa Rady Ministrów E. Kwiatkowskiego posiedzenie Komitetu Ekonomicznego Ministrów. Na początku posiedzenia P. Wiceprezes Rady Ministrów omówił najważniejsze elementy obecnej sytuacji gospodarczej, podkreślając m. in. dotychczasowe dodatnie rezultaty w zakresie gospodarki budżetowej, uspokojenia na rynku pieniężnym, wyrażające się m. in. w napływie wkładów do P. K. O. oraz zmniejszenia się bezrobocia. Mówiąc o wykonaniu przepisów dewizowych, P. Wiceprezes Rady Ministrów podkreślił, że od czasu wprowadzenia tych przepisów Komisja Dewizowa przydzieliła dewiz na 123.500 tys. złotych, w tem 83.500 tys. na surowce.

Następnie Komitet Ekonomiczny wysłuchał sprawozdania P. Ministra Przemysłu i Handlu o stanie polsko-francuskich rokowań handlowych.

W dalszym ciągu posiedzenia uchwalono wnioski w sprawie udzielenia do 10 milionów zł gwarancji Skarbu Państwa za wypłacalność eksporterów, o ulgach w spłacie kredytów melioracyjnych, zaciągniętych w Państwowym Banku Rolnym, i ostatecznej regulacji tych kredytów, oraz w sprawie przydziału i użytkowania samochodów państwowych. Ten ostatni wniosek, który wniesiony zostanie jeszcze na Radę Ministrów, zmierza do oszczędnej gospodarki samochodowej zapomożą rewizji etatów, samochodów państwowych, ustalenia ścisłego ich podziału na reprezentacyjne i służbowe, przeznaczone wyłącznie do wyjazdów służbowych, oraz unormowania zakupu samochodów przez władze, urzędy, instytucje i zakłady państwowe.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

P. Minister Spraw Wewnętrznych powołał na stanowisko wiceprezydenta m. Łodzi p. Kazimierza Łukomskiego.

—oOo—

Z Ministerstwa Komunikacji.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Warszawie podaje do wiadomości, że w dniach 11, 18 i 25 lipca oraz 1, 8, 14 i 22 sierpnia r. b. (w soboty) będzie kursował przyspieszony pociąg dodatkowy Nr. 437 z Warszawy do Ciechocinka z wagonami 2 i 3 klasy; odejście z Warszawy Głównej poziomu dolnego o godz. 15 m. 50, przyście do Ciechocinka o godz. 19 m. 32. Powrotny pociąg Nr. 438 z Torunia Przedm. i Ciechocinka do Warszawy będzie kursował w dniach 12, 19 i 26 lipca oraz 2, 9, 16 i 23 sierpnia, odejście z Ciechocinka o godz. 20 m. 15, z Torunia o godz. 20 m. 40, przyjazd do Warszawy Głównej poziomu dolnego o godz. 0 m. 08 w dniach 13, 20 i 27 lipca oraz 3, 10, 17 i 24 sierpnia r. b.

Przewóz podróżnych w tych pociągach odbywać się będzie na zasadach ogólnych.

W związku z wykojeniem się pociągu pociągów w dniu 1 lipca r. b. na st. Gułtowy pod Poznaniem, Ministerstwo Komunikacji po przeprowadzeniu dochodzenia i szczegółowym zbadaniu miejsca katastrofy podaje do wiadomości, co następuje:

Winę wypadku ponosi maszynista Franciszek Morski, który przy wjeździe na tor boczny st. Gułtowy rozwinął niedozwoloną szybkość.

W następstwie wypadku maszynista Morski poniósł śmierć na miejscu, urzędnik pocztowy Górecki Wincenty zmarł wskutek odniesionych ran, ponadto doznało obrażeń 5-ciu pracowników kolejowych, 2-ch pracowników z obsługi wagonu restauracyjnego oraz 5-ciu podróżnych.

—oOo—

Z Ministerstwa Sprawiedliwości.

Urzędowo komunikują: Dnia 6 lipca b. r. sprawa Wandy Parylewiczowej i innych przekazana została sędziemu śledczemu apelacyjnemu do spraw szczególnej wagi w Krakowie St. Korusiewiczowi. W związku z tem nastąpiło przekazanie akt sprawy przez prokuratora S. O. w Tarnowie F. Lewickiego.

Jak wykazało dochodzenie prokuratorskie, Wanda Parylewiczowa, żona b. prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie, wykorzystując posiadane stosunki i znajomości, od dłuższego czasu zajmowała się najrozmaitszemi interwencjami, czerpiąc stąd dla siebie znaczne zyski. Były to sprawy awansów i przeniesień sędziów, sprawy nominacji notariuszy, wyrabianie koncesyj monopolowych, pośredniczenie w sprzedaży Skarbowi Państwa obiektów przemysłowych, wyrabianie obywatelstwa, pozwoleń na fotografowanie, interwencje w sprawach ułaskawień i t. d. Działała Parylewiczowa przy pomocy pośredników — pomiędzy którymi główną rolę obok Maurycego Felda i Józefa Hollendra odgrywała niejaka Helena Flejscherowa z Tarnowa. Za ich to pośrednictwem zgłaszali się do Parylewiczowej interesenci, przez ich ręce przechodziły pieniądze.

Wskutek wykrycia powyższej afery, b. prezes Parylewicz wniósł podanie o przeniesienie go w stan spoczynku.

Sąd Najwyższy ustalił, że istnieją warunki po temu, wobec czego Minister Sprawiedliwości przeniósł go w stan spoczynku.

Jak wynika z dotychczasowego przebiegu dochodzenia, Parylewiczowa działała w tajemnicy przed mężem.

Obecnie śledztwo skoncentrowane w rękach sędziego St. Korusiewicza sprawdza nagromadzony materiał dowodowy, celem wyczerpującego i bezwzględnie ustalenia wszelkich okoliczności sprawy.

Wszystkie osoby podejrzane przebywają w więzieniu śledczym w Tarnowie.

Prokurator Sądu Najwyższego Olgierd Kryczyński w dniu 2 lipca b. r. objął kierownictwo nadzoru prokuratorskiego przy Ministrze Sprawiedliwości.

—oOo—

Z Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

W dn. 7 lipca r. b. o godz. 8 rano P. Minister Przemysłu i Handlu A. Roman w towarzystwie dyrektora departamentu ogólnego, p. Ryszarda Dittricha, przybył do Państwowego Instytutu Geologicznego przy ul. Rakowieckiej.

Pan Minister zastał przy pracy tylko 2-ch urzędników kancelaryjnych, wobec czego w stosunku do nieobecnych Pan Minister postanowił wyciągnąć odpowiednie konsekwencje.

W dniu wczorajszym o godz. 8 rano P. Minister Przemysłu i Handlu A. Roman w towarzystwie P. Wiceministra Mieczysława Sokołowskiego i dyrektora departamentu ogólnego p. Ryszarda Dittricha odwiedził Polskie Towarzystwo Handlu Kompensacyjnego — informując się u dyrektora Towarzystwa, b. Ministra Marjana Szydłowskiego o toku prac Towarzystwa, poczem zwiedził poszczególne biura tej instytucji.

P. Minister Przemysłu i Handlu A. Roman przyjął ambasadora Francji w Warszawie, p. Noela.

Z Głównego Urzędu Statystycznego.

Dnia 6.VII. 1936 r. wyszedł z druku zeszyt 19 „Wiadomości Statystycznych” Głównego Urzędu Statystycznego, wydawnictwa ukazującego się w językach polskim i francuskim dnia 5-go, 15-go i 25-go każdego miesiąca.

Zeszyt ten zawiera ostatnie wiadomości liczbowe dotyczące: ogólnej sytuacji gospodarczej Polski, państw zagranicznych, produkcji rolniczej i przemysłowej, handlu, komunikacji, cen, pracy, zrzeszeń gospodarczych, pieniądza i kredytu, skarbowości, samorządu, demografii i zdrowotności.

Ponadto do zeszytu został załączony dodatek, zawierający w skróconej formie ostateczne wyniki opracowania spisu ludności z dnia 9.XII. 1931 r. dla powiatów: Kartuzy, Sępólno, Starogard, Wąbrzeźno i m. Wilno (tłum. fr.).

Z tablic specjalnych, umieszczonych w zeszyt 19, wymienić należy: Produkcja wyrobów cementowych.—Przegląd handlu zagranicznego Polski według stopnia obrobienia i przeznaczenia towarów.—Zarobki robotników w elektrowniach i wodociągach.—Spis ludności miasta Gdyni z dn. 19.V. 1936 r.

Stan zasiewów, ustalony na podstawie 3.900 sprawozdań korespondentów rolnych Głównego Urzędu Statystycznego, przedstawiał się przeciętnie dla całej Polski w stopniach kwalifikacyjnych

następująco (w nawiasach pierwsza liczba oznacza stan w połowie maja b. r., druga — w połowie czerwca ub. r.): pszenica ozima 3,5 (3,4—3,4), żyto ozime 3,5 (3,2 — 3,5), jęczmień ozimy 3,5 (3,3—3,0), pszenica jara 3,2 (3,1—3,3), żyto jare 3,0 (2,9—3,1), jęczmień jary 3,2 (3,0—3,3), owies 3,2 (3,0—3,2), ziemniaki 3,3 (brak danych — 3,2).

Druga połowa maja, odznaczająca się naogół niską temperaturą z występującymi przymrozkami na północnym wschodzie i południu Polski oraz brakiem opadów, z wyjątkiem zachodniej części kraju, wpływała ujemnie na wegetację roślin. W pierwszej połowie czerwca natomiast obfite deszcze oraz wzrost temperatury wywarły dodatni wpływ na rozwój zasiewów, to też stan ich w porównaniu z poprzednim miesiącem poprawił się. Znaczne polepszenie nastąpiło w stanie żyta ozimego oraz jęczmienia jarego i owsa. Najbardziej poprawa uwidoczniła się w województwach południowych.

Mimo to w województwach wschodnich, południowych, oraz lubelskim w dalszym ciągu odczuwano brak wilgoci w roli (przeszło 50% odpowiedzi korespondentów z tych województw). Szczególnie z woj. wileńskiego oraz stanisławowskiego i tarnopolskiego znaczny odsetek korespondentów (ok. 35%) donosi o klęskowej suszy.

Spowodu zimnej i suchej wiosny naogół lepiej przedstawiały się zasiewy ozime, a słabiej jare. Stan zbóż ozimych był najgorszy w woj. wileńskim, znacznie wyróżniając się od pozostałych części Polski. Stan zbóż jarych również najslabiej przedstawiał się w woj. wileńskim, ponadto stanisławowskim i tarnopolskim.

Wskutek ulewnych deszczów, które trwały w pierwszych dniach czerwca, z woj. warszawskiego donosili korespondenci o gnięciu ziemniaków, to też stan ich okazał się w tem województwie (2,6) znacznie gorszy, niż w pozostałych.

Stan łąk i pastwisk naogół nieco się poprawił, szczególnie w woj. centralnych i zachodnich, w woj. zaś wschodnich i południowych był poniżej średniego, ponieważ deszcze, które spadły w czerwcu, nie zdołały już poprawić stanu traw. Koniczyny przedstawiały się dobrze z wyjątkiem woj. wołyńskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego, gdzie stan ich był również niżej średniego.

Kwitnienie zbóż odbywało się naogół w warunkach pomyślnych (ok. 75% odpowiedzi), jednak z województw zachodnich oraz warszawskiego i łódzkiego ok. 50% korespondentów donosiło o ujemnym wpływie deszczów oraz chłódów na przebieg zapylenia.

Burze i grady w tym okresie nie poczyniły znaczniejszych szkód w polu i sadach (ok. 85% odpowiedzi), wyrządzając jedynie lokalne straty i nie obejmując swym zasięgiem większych obszarów. O wyleganiu zbóż donosiło 16% korespondentów, lecz przeważnie było ono nieznaczne (86% odpowiedzi). Najwięcej informacji o wyleganiu nadeszło z woj. pomorskiego i śląskiego (ok. 30% odpowiedzi).

Ze wszystkich województw donoszą korespondenci o znacznym zachwaszczeniu upraw, nadto z woj. tarnopolskiego o wystąpieniu myszy.

Stan zawiązków owocowych przedstawiał się przeciętnie dla Polski w odsetkach ogólnej liczby odpowiedzi korespondentów następująco (w nawiasach stan w r. 1935): obfity — jabłonie 18% (25), grusze 15% (17), śliwy 6% (20), wiśnie 34% (19); średni — jabłonie 50% (48), grusze 53% (45), śliwy 32% (42), wiśnie 42% (41); słaby — jabłonie 32% (27), grusze 32% (38), śliwy 62% (38), wiśnie 24% (40).

Największą ilość odpowiedzi o słabym stanie zawiązków jabłoni, grusz i wisiwn nadesłali korespondenci z woj. lwowskiego (60%) i wileńskiego (ok. 50%). Urodzaj śliwe zapowiada się słabo w całym kraju. W woj. centralnych oraz wołyńskim, poznańskim i krakowskim w sadach masowo wystąpiły gąsienice.

Pomnik Marszałka J. Piłsudskiego stanie w Wilnie na Placu Katedralnym.

Wczoraj wieczorem sąd konkursowy pod przewodnictwem gen. Karasiewicza-Tokarzewskiego, dowódcy O. K. 3, w obecności wojewody wileńskiego płk. Bociańskiego, po wysłuchaniu opinii komisji ściślejszej i dyskusji uchwalił uznać Plac Katedralny na miejsce pod pomnik Marszałka Piłsudskiego.

Spośród trzynastu nadesłanych projektów projekt oznaczony Nr. 1, którego autorami są absolwenci-urbanisci Politechniki Warszawskiej, Kazimierz Biszewski i Zbigniew Wysznacki przy współudziale Zenona Sauka, otrzymał jedyną nagrodę pieniężną w wysokości 1.000 zł; dwie następne wyróżnione prace należą do inż. Jana Borowskiego i inż. Franciszka Wojciechowskiego, obu z Wilna.

Prace regulacyjne Placu Katedralnego potrwają kilka miesięcy, poczem zostanie rozpisany konkurs rzeźbiarski na pomnik figuralny Marszałka J. Piłsudskiego.

—oOo—